

Is vrede mogelijk?

Toekomstige vredesactivisten zien uitdagingen in een toekomst met meer kleinere conflicten

De twintigste eeuw is een van de meest gruwelijke geweest. Ongeveer 150 miljoen mensen stierven als gevolg van oorlogshandelingen of genocide. De statistiek is stuitend en het achterliggende verhaal stemt somber. De bloedigste eeuw in de geschiedenis toont ook hoe wreed de mens kan zijn, tot welk niveau de mens kan afzakken en welke technologische hoogstandjes de mens in staat is te ontwikkelen.

Is het waanzin om je voor te stellen dat er ooit wereldwijd vrede zal zijn? Is het naïef te geloven dat conflicten op vreedzame wijze kunnen worden opgelost? Wat is de oorzaak van conflicten en hoe pakken we ze aan voor ze escaleren?

De gruwelijkheden van de Nazi's en de verwoestende kracht van een bom op Hiroshima weerhielden vredesactivisten – inclusief leden van Rotary – na de Tweede Wereldoorlog niet om de Verenigde Naties op te richten. Het werken aan vrede zoals dat toen werd gedaan, gaat onverminderd voort.

Rotary heeft het vredesproces in de armen gesloten sinds het begin van haar bestaan. Rotarians dragen bij aan de wereldvrede door wereldwijd projecten op te zetten ten behoeve van de gemeenschap. Er wordt daarbij samengewerkt met de Verenigde Naties. Men krijgt financiële steun van The Rotary Foundation die humanitaire en educatieve inspanningen ondersteunt op het gebied van vrede. Honderden studenten zijn inmiddels afgestudeerd aan de Rotary Centers for International Studies in peace and conflict resolution. Zij vormen de voorhoede van een nieuwe generatie vredesactivisten.

Het Carter Center, opgericht in 1982 door oud-president van Amerika Jimmy Carter, deelt de uitgangspunten van Rotary. Deze non-gouvernementele organisatie wil werken aan een wereld waarin iedere man, vrouw en kind de kans krijgt om in goede gezondheid en vrede te leven.

John Stremlau, vice president van de vredesprogramma's van het Carter Center is er van overtuigd dat de sleutel tot de weg naar vrede ligt in de oprichting van de Verenigde Naties en de Verklaring van de Universele Rechten van de Mens. 'Mensen moeten het idee van gelijkheid accepteren – het begint met de mensenrechten,' zegt hij.

Stremlau verwelkomt organisaties en individuen die zich inzetten op het gebied van de gezondheidszorg, volgens velen creëert dat stabiliteit. Maar hij denkt ook dat de grondslag voor vrede een goede politieke structuur is. 'Als je mensen geneest, maar ze worden vanwege hun culturele achtergrond gediscrimineerd dan ben je nergens,' legt hij uit.

Inherent aan de verklaring van de rechten van de mens, zegt Stremlau, is de verplichting verkiezingen te houden. Toezicht op de verkiezingen ziet hij als een belangrijke factor in de voortgang van het vredesproces en NGO's spelen daar wel degelijk een rol. Stremlau was aanwezig bij de verkiezingen in Ghana (2008) en hij wijst er op dat die druk van buitenaf heeft bijgedragen aan het goede verloop van de verkiezingen aldaar.

De VN is van mening dat het sturen van waarnemers naar verkiezingen een belangrijk onderdeel van haar vredesoperaties is. In landen als Afghanistan, Burundi, Kongo, Oost Timor, Haïti, Irak, Liberia, en Nepal werden op die manier de democratische rechten van de inwoners gerespecteerd en gehoord.

1901 Uitreiking van de eerste Nobel prijzen, vernoemd naar de uitvinder van het dynamiet.

1907 Op de tweede internationale Vredesconferentie in Den Haag worden reglementen voor oorlogsvoering opgesteld.

1914 RC Minneapolis, Minnesota, USA, komt met het voorstel dat alle Rotaryclubs ambassadeurs voor de vrede zijn in hun eigen gemeenschap.

1919 Met het verdrag van Versailles eindigt de Eerste Wereldoorlog.

1920 Oprichting van de Statenbond.

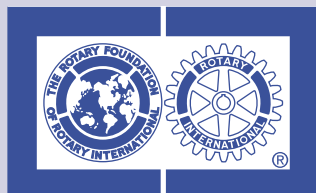
1922 Op de Rotaryconventie in Los Angeles bepalen afgevaardigden dat vrede een vast onderdeel wordt van de doelstelling van Rotary. Daar wordt ook de naam Rotary International vastgesteld.

1928 The Rotary Foundation (TRF) wordt een entiteit binnen Rotary International.

1930 In India organiseert Gandhi een mars van 240 mijl tegen de belastingheffing op zout door de Britten. Dit leidt tot de onafhankelijkheid van India.

1939 Begin Tweede Wereldoorlog.

1940 Op conventie van RI in Havana stellen afgevaardigden het volgende vast: 'waar vrijheid, rechtvaardigheid, waarheid, sanctity of the pledged word, and respect for human rights do not exist, Rotary cannot live'. Waarmee ze het raamwerk geven voor de Universele Rechten van de Mens die acht jaar later door de Verenigde Naties worden opgesteld.

Izabela Pereira (ze van rechts) werkt voor de Verenigde naties in Oost-Timor. Zij deed onderzoek naar conflictsituaties in Senegal

In Ghana is duidelijk geworden dat het investeren in vrede en stabiliteit in sociaal-economische termen minder kostenintensief is dan het alternatief. ‘Het was geweldig om daar zo bij betrokken te zijn. We maakten aan de wereld duidelijk dat democratie met minimale middelen haalbaar is’, aldus Stremlau.

Onderwijs en gezondheidszorg

‘Het grootste obstakel in het vredesproces is het gebrek aan communicatie,’ zegt Cyril Noirtin (RC Parijs-Agora, Frankrijk) als RI afgevaardigde voor de UNESCO. ‘Zonder communicatie, kunnen wij mensen geen culturele verschillen duidelijk maken, kunnen wij ze niet wijzen op grote problemen of mogelijke oplossingen. Door opponenten met elkaar te laten praten wordt de eerste stap op de weg naar wederzijds begrip gezet.’

‘Ook belangrijk is, en op dat gebied onderscheidt Rotary zich, het veilig stellen van vitale bronnen als water, voedsel, basisonderwijs en gezondheidszorg,’ zegt hij. Gemeenschappen die geplaagd worden door schaarste hebben niets te verliezen, oorlog is dan de enige optie.

Andrezza Zeitune, voormalig Rotary World Peace Fellow werkt nu bij de UNESCO in Parijs als een schakel tussen verschillende internationaal opererende NGO’s. Zij is het eens met Noirtin en zij is vol lof over het veldwerk dat Rotary verricht op het gebied

van de vrede, in het bijzonder via de strijd tegen polio. Een maatschappij die gevrijwaard is van ziekten en goed opgeleide mensen heeft is minder ontvankelijk voor conflicten en kan zich meer ontwikkelen richting een vreedzame samenleving.

Zeitune gelooft dat de corruptie binnen overheden een groot obstakel is in het vredesproces. ‘Er zijn regeringen die zich laten leiden door persoonlijk geldelijk gewin en niet kijken naar het algemeen belang. Zij gebruiken de natuurlijke rijkdommen van hun land voor persoonlijk gewin. Om dat mechanisme te doorbreken moet je mensen onderwijs geven.’

Zeitune beschouwt de jeugdprogramma’s van Rotary als een slimme zet in het vredesproces. ‘Ik geloof dat vrede ontstaat door vriendschapsbanden, je kunt echt een verschil door met de jeugd te beginnen,’ zegt zij. ‘Op een dag zullen deze jongeren het voor het zeggen hebben in hun gemeenschap. Zij zullen in staat zijn hun internationale ervaringen om verstandige besluiten te nemen die bepalend zijn voor hun land of voor de landen van hun vrienden.’

Hoewel de afgelopen eeuw de meest gewelddadige was, ontwikkelde zich de vredesgedachte op academies en universiteiten, een voorbeeld daarvan is de oprichting van de Rotary Centers for Peace and conflict resolution.

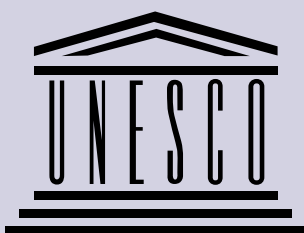
Jan Egeland, voormalig VN vredesactivist en directeur van de Noorse Instituut voor Buitenlandse Zaken, ziet veel potentie in de programma’s. ‘Ik denk dat het een briljant idee is van Rotary. Je investeert in de opleiding van jonge mensen die leren wat mediation en conflicthantering inhoudt. Er komt een hele generatie van enthousiaste vredesexperts aan.’ ‘Zij zullen in staat de druk op de Verenigde Naties op te voeren.’

Egeland is een optimist, maar hij ziet wel in dat meer landen meer zouden moeten doen. Met name op het gebied van de gezondheidszorg zijn er nog grote verschillen. Door betere gezondheidszorg ontstaat meer stabiliteit. Het kan toch niet zo zijn dat er 10 miljoen kinderen overlijden aan ziekten die te voorkomen zijn.’

Is er nog hoop?

De overtuiging van deze vredesactivisten – dat democratie, betere communicatie, beter onderwijs en een betere gezondheidszorg het vredesproces bevorderen – rust op een steviger fundament dan optimisme en hoop. Buiten de zestien landen waar de VN vredesmissies uitvoert is de overtuiging aanwezig dat de wereld

1942 Londense rotarians organiseren een vredesconferentie waar 21 vertegenwoordigers van nationale overheden aan deelnemen. Uit een kerngroep ontstaat de UNESCO.

1945 Einde Tweede wereldoorlog. Tijdens de oprichtingsvergadering van de verenigde Naties in San Fransisco assisteert een groep van 40 rotarians de deelnemers als consultant. De Amerikaanse staatssecretaris Edward R. Stettinius noemt de uitnodiging daartoe een gebaar richting Rotary als een organisatie die de nadruk legt op wereldwijd wederzijds begrip.

1958 De Britse kunstenaar Gerald Holtom ontwerpt het symbool voor Direct Action Committee Against Nuclear War. Dit wordt bekend als het vredesteken.

1959 Op de RI Conventie in New York City introduceert Rotary een nieuw boek over International Service: Seven Paths to Peace (Zeven Wegen naar Vrede).

1962 De Cubacrisis: een dreigende atoomoorlog tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie in oktober, als gevolg van het uit de hand lopen van hun conflict over Cuba.

1964 Martin Luther King Jr. krijgt de Nobelprijs voor de Vrede.

1968 Studenten opstanden en gewelddadige oproer in grote steden over de hele wereld. Moord op Martin Luther King Jr. Landen van het Warschau Pakt bezetten Tsjecho-Slowakije

vreedzamer wordt. Volgens het rapport 'Human Security Report 2005' - gebaseerd op een onderzoek aan de Simon Fraser University in Vancouver, British Columbia, Canada - daalde het aantal gewapende conflicten met 40%. Het aantal veldslagen met meer dan 1000 doden per conflict daalde met 80%.

'Nu de Veiligheidsraad niet langer verlamd wordt door de Koude Oorlog, heeft de VN zich actief opgesteld in het voorkomen van conflicten, vredesonderhandelingen en wederopbouw na oorlogssituaties,' meldt het rapport. Zelfs met de genocide in Rwanda in 1994 en Bosnië in 1995 meegeteld daalde het aantal massamoorden als gevolg van conflicterende geloofsovertuigingen, etniciteit en politieke overtuigingen met 80%.

Het rapport geeft aan dat sinds het begin van de jaren negentig er meer conflicten zijn die door onderhandelingen eindigen dan dat er overwinningen zijn. Dat komt in grote mate omdat men andere methoden van vrede stichten met succes toepast. De keerzijde is dat eenderde van deze conflicten binnen vijf jaar weer worden opgepakt.

In het rapport vindt men ook de bevestiging dat er een oorzakelijk verband is tussen armoede en gewapende conflicten: 'hoe hoger het inkomen per hoofd van de bevolking hoe sterker het staatsapparaat is. Dat betekent dat men meer middelen heeft om de opstandelingen onder de duim te houden of om de grieven die bestaan aan te spreken en de problemen op te lossen.

De link tussen vrede en democratie wordt gedragen door de constatering dat de terugloop van conflict gepaard gaat met een toename van het aantal landen met een democratisch gekozen regering, van 26% (1975) naar 58% (2005).

'Landen die minder gewelddadig zijn, zijn democratischer,' zegt Steven Pinker, professor Psychologie aan Harvard University en auteur van het boek 'The Better Angels of Our Nature: How We Became Less Violent' dat in 2011 zal verschijnen. Pinker stelt dat het idee dat de wereld vreedzamer wordt veel mensen zal verbazen. Het is volgens hem in tegenspraak met de gedachte dat we in een gewelddadige tijd leven. 'Onze voorouders waren verschrikkelijker dan wij zijn,' en daarmee geeft hij de discussie een historisch perspectief.

'We leven in een van de meest vreedzame tijden,' zegt Egeland in een toespraak voor rotarians en alumni van het Rotary World Peace Fellowships programma op de Rotary World Peace Symposium in Birmingham, Engeland in 2009. Hij duidt daarmee aan

Jan Egeland, VN vredesactivist, spreekt op het Rotary World Peace Symposium in 2009

dat conflicten vaak naar binnen gericht zijn: burgeroorlogen, stammenstrijd en conflicten tussen etnische bevolkingsgroepen spelen zich binnen landsgrenzen af. De vredesactivisten van de toekomst zullen niet tussen landen onderhandelen maar zij zullen te maken krijgen met complexe structuren waarin familieleden soms tegenover elkaar staan. Zij zullen zich moeten ontfermen over het verlichten van het lijden van de burgerbevolking.

De visie dat het aantal grote conflicten tussen landen terugloopt wordt onderstreept door John Mueller, professor politieke wetenschappen aan Ohio State University en auteur van het boek 'Atomic Obsession: Nuclear Alarmism from Hiroshima to Al Qaeda'. Volgens hem is het aantal regionale conflicten vermindert. In Afrika is een burgeroorlog tegenwoordig niet meer dan een 'misdad gebaseerd op persoonlijk gewin en corruptie' (hoe pijnlijk uiteraard voor de getroffenenen).

'Er is niet alleen een einde gekomen aan de strijd tussen landen, maar de dreiging van terroristen is ook de kop in gedrukt. De kans dat een individu of een groep terroristen een atoombom laat ontploffen is geminimaliseerd. Maar ik behoor tot een kleine minderheid met deze opvatting.' Relativerend zegt hij: 'Zelfs de mensen die denken dat ik er naast zit, hopen dat ik het bij het rechte eind heb.'

Mueller zegt dat als hij het bij het rechte eind heeft dan is hij gestuit op een van de meest fascinerende zaken in het bestaan van de mens. Als je aanneemt dat het waar is, dan is het verschrikkelijk belangrijk.'

Betekent dit dat we op de goede weg naar vrede zijn? 'Ik zou gek zijn dit te bevestigen maar er is een patroon zichtbaar,' zegt Mueller. 'Laten we zeggen: het ziet er goed uit.'

- Paul Engleman

1975 Einde van de oorlog in Vietnam die 16 jaar woedde.

1980 Burgeroorlog in El Salvador.

1981 Op de conventie van RI in São Paulo (Brazilië) wordt de eerste onderscheiding op het gebied van World Understanding and Peace uitgereikt aan Noburu Iwamura uit Japan vanwege zijn inzet voor de minderbedeelden in Azië.

1985 Sovjet leider Michael Gorbatsjov kondigt nieuw beleid aan: glasnost en perestrojka zijn de kernwoorden.

1988 Eerste vredesforum van The Rotary Foundation. Daar wordt de basis gelegd voor de Rotary Centers for International Studies in peace and conflict resolution.

1989 Val van de Berlijnse Muur. Studentenprotest op het Plein van de Hemelse Vrede in China.

1990 Lech Walesa wordt de eerste gekozen president van Polen. Vrijlating van Nelson Mandela.

1991 Sovjet-Unie valt uiteen. Verenigde Staten lanceren operatie Desert Storm. Zuid-Afrika heft de apartheidswetten op.

1992 Vredesverdrag van de Verenigde Naties beëindigt de burgeroorlog in El Salvador.

1994 Begin van de genocide in Rwanda. Nelson Mandela wordt gekozen als president van Zuid Afrika. RC Skøyen in Noorwegen organiseert een (vredes)reis voor Israëlische en Palestijnse studenten naar Oslo.

De dodelijke overblijfselen van de oorlog

Rotarians zetten zich wereldwijd in om landmijnen te verwijderen en om slachtoffers te helpen.

Vrijwel gelijktijdig met het werpen van de eerste atoombom op Hiroshima (Japan) richtte de discussie over ontwapening zich op massavernietigingswapens. Terwijl de bewapeningswedloop accelereerde en er steeds meer geavanceerd en nog dodelijker wapentuig op de markt kwam, was er een stille kracht: de landmijn. Deze verraderlijke killer is in grote getale gebruikt in de Tweede wereldoorlog en heeft zowel dodelijke slachtoffers gemaakt als mensen voor het leven verminkt.

De landmijn wordt nog steeds ingezet voor de verdediging in oorlogstijd. Zodra de kruiddampen zijn weggetrokken zouden ze moeten worden opgeruimd. Helaas is dat nog niet overal het geval en juist daardoor vallen er jaarlijks vele burgerslachtoffers. In meer dan 80 landen zijn actieve landmijnen aan te treffen. Volgens de 'Landmine Monitor' zijn er in 2007 ruim 5000 slachtoffers gevallen; 75 % burgerslachtoffers en de helft daarvan kinderen. In 2002 was het aantal landmijnslachtoffers nog 11700. Dat laatste bewijst dat de inspanningen van verschillende organisaties waaronder Rotary, vruchten afwerpen.

De antilandmijn beweging kreeg in de jaren negentig gestalte toen zes non-gouvernementele organisaties (NGO's) de koppen bij elkaar staken om de verschrikkelijke gevolgen van landmijnen te inventariseren. Tegenwoordig omspannt de organisatie meer dan 70 landen. Zij vormen een politieke lobby en maken politici attent op de ellende van de slachtoffers.

In 1997 werd door 122 landen een internationale Mine Ban Treaty in Ottawa getekend. Hiervoor ontving de beweging de Nobelprijs voor de Vrede.

Niet deelnemende landen zijn China, Rusland en de Verenigde Staten. De VS doneert veel geld aan de beweging, maar heeft niet getekend omdat er nog miljoenen mijnen liggen in Zuid Korea die het land moeten verdedigen tegen een aanval van Noord Korea. India tekent niet omdat er aan de grens met Pakistan veel mijnen zijn geplaatst.

Mine-Ex is een liefdadigheidsfonds van district 1980, 1990, en 2000, (Zwitserland, Liechtenstein) dat werd opgezet in 1994 nadat wijlen chirurg Hans Stirnemann (RC Burgdorf) terugkeerde van een driejarig verblijf in Zuidoost Azië waar hij slachtoffers van landmijnen behandelde. Hij vond dat er iets aan gedaan moest

Rotary steunt projecten voor hulp aan slachtoffers van landmijnen in Cambodja

worden en motiveerde zijn club en enkele districten om zich in te zetten.

Peter Eichenberger (RC Bern-Münchenbuchsee), de huidige voorzitter van Mine-Ex, meldt dat er tegenwoordig wordt samen-gewerkt met het internationale Rode Kruis en dat er fondsen worden geworven om slachtoffers aan nieuwe kunstmatige ledematen te helpen en ze te ondersteunen bij de revalidatie. De inspanningen van Mine-Ex richten zich grotendeels op Cambodja, een land dat voor eenderde bezaaid ligt met mijnen. Mine-Ex draait volledig op de inzet van vrijwilligers. Alle hulp gaat naar de mensen die het nodig hebben. Er zijn geen administratieve of andersoortige kosten. Ook in andere landen zijn spontaan soortgelijke initiatieven opgezet en dat leidde tot een Rotarian Action Group die zich richt op de bewustwording van de dodelijke kracht van landmijnen. Zij dragen bij aan het ruimen van mijnen en geven hulp aan slachtoffers en hun familieleden.

Deze groep steunt de HALO Trust, een liefdadigheidsinstelling uit Engeland die werd gesteund door de overleden Prinses Diana. Via HALO werken ruim 8000 mijnruimers in zo'n 9 landen. Zij hebben meer dan een miljoen mijnen geruimd.

'De weg naar succes zal erg lang zijn,' zegt Eichenberger. Hij put hoop uit de situatie in Cambodja: 'Het aantal nieuwe slachtoffers daalt en de nog levende slachtoffers bevinden zich in een betere positie dankzij onze gezamenlijke inspanningen.'

Paul Engleman
Kijk op www.rfma.org

1995 Het Dayton-Paris akkoord markeert het einde van de oorlog in Bosnië-Herzegovina.

1998 Het Goede Vrijdag akkoord wordt gezien als een doorbraak in het vredesproces in Noord-Ierland

2001 Duizenden burgers sterven tijdens de aanval op het World Trade Center in New York op 11 september.

2002 Angola tekent een vredesverdrag waarmee een eind komt aan 27 jaar burgeroorlog. De eerste lichter Rotary World Peace Fellows begint aan haar studie aan de Rotary Centers, opgezet door The Rotary Foundation op gere-

nommeerde universiteiten over de hele wereld.

2006 De democratische republiek Congo houdt voor het eerst in 40 jaar presidentsverkiezingen.

2007 Rotary organiseert voorafgaand aan de internationale conventie het eerste Rotary World Peace Symposium, een netwerkbijeenkomst voor Rotary World Peace Fellows en rotarians. Het evenement telt bijna 400 deelnemers.

In gesprek met Rotary Centers alumni

Maria Saifuddin Effendi

Godfrey Mukalazi

Cecilia Nedziwe

Arnoldus Prankeviius

In 1999 zette The Rotary Foundation de Rotary Centers for International Studies in peace and conflict resolution ter bevordering van de vrede en om een nieuwe generatie van leiders op te leiden. In een samenwerkingsverband van acht prestigieuze universiteiten in zes landen leidt het programma per jaar ongeveer 100 studenten (Peace Fellows) op. In 2009 namen bijna 400 oudstudenten deel aan de Conventie van RI in Birmingham. We vroegen vier van deze 'Peace Fellows' naar hun visie op vrede.

Maria Saifuddin Effendi (University of Bradford, Engeland, lichting 2006-08) is assistent professor op het Vredesdepartement van National Defence University in Islamabad, Pakistan.

Godfrey Mukalazi (University of Queensland, Australië, lichting 2004-06) is medeoprichter van het Great Lakes Center for Conflict Resolution in Kampala, Oeganda.

Cecilia Nedziwe (University of Queensland, Australië, lichting 2006-08) is operationeel manager op het Centre for Peace Initiatives in Afrika, een regionale vredesorganisatie in Harare (Zimbabwe).

Arnoldus Prankeviius (Sciences Po, Frankrijk, lichting 2002-04) werkt voor het Europees Parlement in Brussel

Global Outlook: Denk je dat er ooit vrede zal zijn?

Effendi: vrede is mogelijk als we aandacht geven aan het gevoel van veiligheid, voedselvraagstukken moeten worden opgelost, water-

problematiek en milieuzorgen moeten worden weggenomen en er moet gratis onderwijs voor iedereen komen. Pas als die problemen zijn aangepakt zullen mensen minder strijden met elkaar en komt de vrede een stukje dichterbij.

Mukalazi: Het succes van de opleiding die wij gevolgd hebben aan de Rotary Centers geeft hoop. Vrede kan nooit met een tijdsliemiet worden aangeduid. We moeten er elke dag een steentje aan bijdragen.

Prankeviius: De Europese Unie is een voorbeeld. De EU is een gebied waar vrede, stabiliteit en democratie heersen. Nog geen honderd jaar geleden woedde hier een verschrikkelijke oorlog en heerste een verschrikkelijk totalitair regime. Als ik daar aan denk, dan denk ik dat wereldwijde vrede mogelijk is.

GO: Wat zie je als het grootste obstakel op de weg naar vrede?

Cecilia Nedziwe: Er zijn vele obstakels. In Zimbabwe is veel verkeerd gegaan door miscommunicatie of gebrek aan informatie vanwege media die loyaal zijn aan bepaalde politieke partijen. Persvrijheid en onafhankelijke media zouden een begin kunnen zijn.

Mukalazi: In mijn land is de overheid de schuld van alles. Het hele staatsapparaat is ontwricht door mismanagement, corruptie en onderdrukking van aanhangers van de tegenpartij. Er is geen sociaal stelsel en een gewapend conflict hangt in de lucht.

GO: Wat kunnen rotarians doen, individueel of in clubverband. Om het vredesproces te helpen?

Effendi: Het Rotary World Peace Fellowships programma is een uitstekend initiatief. Maar men kan alleen de voordelen ervaren als men door een moeilijke competitie is gegaan. Mijn voorstel is dat Rotaryclubs tiendaagse vredesworkshops gaan organiseren. Daar kunnen studenten en professionals van ons vakgebied aan deelnemen. Zo wordt het onderwerp bekender in de Rotarywereld en dus ook in de gebieden waar sprake is van conflicten.

GO: Er is al sinds mensenheugenis sprake van conflicten. Voor ware vrede moet de mens veranderen. Denk je dat dit mogelijk is?

2009 Aartsbisschop emeritus Desmond Tutu spreekt op het tweede Rotary World Peace Symposium. Het Rotary Centers programma heeft nu meer dan 400 afgestudeerde deelnemers.

Credits:
Fotos gebruikt met toestemming van het panel, behalve uiterst rechts: Rotary Images/Alyce Henson

AP Photo/Amel Emric

Nedziwe: Ik ben geen Quaker, maar ik onderschrijf hun geloof in de waarde van elke persoon en hun geloof dat het goede het kwade zal overwinnen. Ik geloof dat het doel van de vrede geleid moet worden door de kracht van de liefde, waardoor de mens ook verandert. Dat is een uitdaging. The Rotary Foundation gaat voorop met het uitroeien van polio, waterprojecten en het opleiden van jonge mensen. Daar moet zij vooral mee doorgaan.

Effendi: De mens is van nature niet destructief. Als mensen worden genegeerd door het sociale stelsel en door medemensen onderdrukt worden dan komen zij in opstand tegen de politieke, economische en sociale misstanden. Als zij niet gehoord worden raken zij gefrustreerd. Wij dienen de omstandigheden te creëren waarbinnen mensen zich het best kunnen ontwikkelen.

GO: Welke recente gebeurtenis vindt je als bemoedigend?

Nedziwe: In Zimbabwe heeft de vorming van een regering waarin alle partijen vertegenwoordigd zijn rust gebracht. Hoewel de eerste vergadering werd verstoord door onruststokers, is er hoop en bestaat de politieke wil bij de partijen om voort te gaan met de het opstellen van een grondwet die door het volk gedragen wordt. De regering streeft ook naar een soort nationale healing

met aandacht voor integratie en een verzoening en dat is prijzenswaardig ondanks het feit dat de eerlijkheid van het leiderschap tot op zekere hoogte in twijfel getrokken kan worden

Pranckeviius: Ik vraag mezelf vaak af hoe de wereld er over 20 tot 50 jaar er uit zal zien. Zijn er sterke internationale instituties en vallen we onder internationale wetgeving of is er sprake van benepen nationale belangen en unilaterale handelspolitiek? Zal er sprake zijn van duurzame ontwikkelingen waarbij de voordelen van de globalisering voor iedereen bereikbaar zijn of een wereld waarin protectionisme heerst, waarin de ongelijkheid groeit en waarin de armoede om zich heen grijpt. Ik denk dat het van belang is dat we met een langetermijnvisie voor de aarde komen en dat we weten welke richting het op moet gaan. De manier waarop de economische crisis en de klimaatverandering in gezamenlijkheid is aangepakt lijkt er op te wijzen dat we op de juiste koers liggen.

Mukalazi: De ontwikkelingen in Australië met betrekking tot de positie van de Aboriginals, de politieke trend in de Verenigde Staten, de situatie in Zuid-Afrika – zijn de voorboden van het wederzijds begrip dat de aarde verovert.

Vrede in beeld

Building Peace: Rotary World Peace Fellows is een DVD van ongeveer zeven minuten waarin de Rotary Centers for International Studies in peace and conflict resolution de volle aandacht krijgen. De DVD bevat interviews met voormalige Rotary World Peace Fellows als Jeyashree Nadarajah (foto), over hoe de TRF heeft

bijgedragen aan hun inzet in het vredesproces. Een ideale manier om het programma onder de aandacht te brengen van uw clubleden.

Bestel de DVD (830-DVDC) via: shop.rotary.org

Meer informatie

Lees meer over Rotary's wer op het gebied van vrede en conflict-hantering op www.rotary.org/go

Medewerker(s) aan deze editie:
Paul Engleman, freelance schrijver.

Colofon

Global Outlook is een supplement bij de uitgaven van de Rotary World Magazine Press en wordt ieder kwartaal uitgegeven door Rotary International. Copyright © 2010.

Verantwoordelijk uitgever Joseph Derr, redactie Barbara Nellis, ontwerp Avery Mamon, productiecoördinator Candy Isaac. Foto's: Rotary Images/Alyce Henson. Redactieadviesraad: Bob Aitken (Rotary Down Under), T.K. Balakrishnan (Rotary News/Rotary Samachar), Carlos Henrique de Carvalho Fróes (Brasil Rotário), Andrea Pernice (Rotary), and Matthias Schütt (Rotary Magazin)